

VIKTORKO

Hlavu zakláním, oči zavírám, v objetí sedmihravé
saně ničemu se nevzpírám,

hlavu zakláním, až andělé se stydí, a tam nahoře,
tam každý něco vidí: dítě modré nebe, sousedka
modřinu, egoista sebe,

Viktorko, co vidíš ty?

Hlavu zakláním, usnu nahý, opilý medem nebo
trnkobraním jsem tvoje levná drahá,

hlavu zakláním, rozepínáš mé dárky, ničemu se
nebráním, pozoruji tě zdálky jako bůh lidské války,
jako dítě modré nebe, sousedka modřinu, jako
egoista sebe,

Viktorko, co vidíš ty?